

... alebo o Cirkvi, ktorá vychádza.

BOŽIE SLOVO:

(Mt 28, 16-20)

Čítanie zo sv. Evanjelia podľa Matúša: *Jedenásti učeníci odišli do Galiley na vrch, kam im Ježiš rozkázal. ¹⁷ Keď ho uvideli, klaňali sa mu, no niektorí pochybovali. ¹⁸ Ježiš pristúpil k nim a povedal im: "Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi. ¹⁹ Choďte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Duchu Svätého ²⁰ a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta."* Počuli sme Božie slovo.

KATECHÉZKA

(porov. www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 17, 20, 29, 45, 54)

Devätnástym bodom začína, po úvode, samotný text pápežovej exhortácie. A začína slovami, ktoré sme práve počuli: „Evanjelizácia poslúcha Ježišov misijný prikaz: „Choďte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Duchu Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal“ (Mt 28, 19 – 20). V týchto veršoch nachádzame opis okamihu, v ktorom vzkriesený Ježiš posielal svojich učeníkov, aby ohlasovali evanjelium v každom čase a na každom mieste, aby sa viera v neho rozšírila do všetkých končín zeme“ (EG 19). A na príkladoch Abraháma, Mojžiša, Jeremiáša i Ježišových apoštolov pápež vysvetľuje, že „v Božom slove sa neustále objavuje tento dynamizmus „vychádzania“, do ktorého Boh povzbudzuje veriacych. ... Aj dnes v tomto Ježišovom „choďte“ sú obsiahnuté všetky nové scenáre i výzvy evanjelizačného poslania Cirkvi a všetci sme pozvaní na tento nový misionársky „východ“. Každý kresťan a každé spoločenstvo musia dobre rozlíšiť, na akú konkrétnu cestu ich Pán posielal, ale všetci sme pozvaní prijať toto povolanie: vyjsť z vlastnej pohodlnosti a mať odvahu ísť na všetky periferie, ktoré potrebujú svetlo evanjelia“ (EG 20). Život Cirkvi a teda aj nás, kresťanov v nej, je ako dýchanie. Sme učeníci – a to je nádych, keď do seba nasávame Kristovo Evanjelium, nielen ako slovo a poznanie, ale aj ako dych Boží, ktorým je Duch Svätý a v ňom našu novú identitu a nový život dcér a synov Boha. A sme misionári poslaní do celého sveta – a to je výdych, keď podľa slov Krista „Choďte a hlásajte: “Priblížilo sa nebeské kráľovstvo.” ⁸ Chorých uzdravujte, mŕtvych krieste, malomocných očisťujte, zlých duchov vyhánajte. Zadarmo ste dostali, zadarmo dávajte““ (Mt 10, 7-8) vydychujeme a šírimo všade naokolo to, čo sme prijali. Dýchanie je znakom ale aj podmienkou života – aj toho nového, Božieho. Ak sa človek iba nadýchne a zadrží dych a nevydýchne, tak sa zadusí úplne rovnako, ako človek, ktorý vydýchne, ale už sa znova nenadýchne. Ak chceme od Boha iba dostávať, ale už nie dávať ďalej, Boží život v nás zomrie – úplne rovnako, ako keby sme chceli všetkých obracať a meniť a napomínať a hovoriť im o Bohu, ale sami by sme sa Ním znova a znova nenaplnili. Prijímať a dávať, vdychovať a vydychovať, byť učeníkom a súčasne misionárom – to je cesta, na ktorú nás pozyva Ježiš. Všimnime si, že v úvodnom úryvku Písma učeníci nie sú zďaleka dokonali, niektorí stále pochybujú – a predsa im Ježiš zveruje misijné poslanie! Ba už predtým ich posielal na misijné cesty „pred sebou do každého mesta a na každé miesto, kam sa sám chystal ísť“ (Lk 10, 1) – pretože jedno patrí k druhému: učeník a misionár, nádych a výdych. Preto sú mnohí kresťania, aj katolíci, duchovne mŕtvi, lebo nie sú misionármi – a iní sa pokúšajú, ale bezvýsledne, lebo zabudli byť učeníkmi.

Ako hovorí pápež, každý si musíme nájsť svoju cestu, na ktorú nás Pán v tomto diele misie vysielal. Iná je cesta misionára v Afrike, iná cesta rehoľníka v hospici, farára na dedine, biskupa, iná agrónoma na farme či jadrového fyzika v CERN-e. Každý musí, ako hovorí pápež, rozlíšiť cestu a spôsob, akým je povolaný ísť do sveta a byť misionárom Božieho Kráľovstva – ale musí to urobiť. Inak v ňom Boží život zvädne a on zomrie...

Ak sa na túto cestu vydáme, zistíme, že „Slovo má v sebe silu, ktorú nedokážeme predvídať. Evanjelium hovorí o semene, ktoré po zasiatí rastie samo od seba, aj keď hospodár spí (porov. Mk 4, 26 – 29). Cirkev musí prijať túto nespútanú slobodu Slova, ktoré dosahuje to, čo chce – takými formami a spôsobmi, ktoré prekračujú naše chápanie a rúcajú naše schémy“ (EG 22). Napadajú ma pritom slová exercitátora a autora Hansa Buoba, ktorý znova a znova opakuje, že vydať sa touto cestou znamená mať odvahu k blamáži. Podujímame sa totiž na niečo, čo je nad naše ľudské sily a spoliehame sa tak, že cez naše nedokonalé a slabé schopnosti a konanie bude konať a pôsobiť sám Boh, a On to robí svojším, často prekvapujúcim spôsobom. A tam potom zažívame skutočný a veľmi intímny vzťah s Kristom, založený na spoločnej práci, spoločnej námahe, spoločnom diele, stávame sa skutočnými druhmi a spoločníkmi Krista. Tak to hovorí On sám: „Vy ste vytrvali so mnou v mojich skúškach a ja vám dávam kráľovstvo, ako ho môj Otec dal mne, aby ste jedli a pili pri mojom stole v mojom kráľovstve“ (Lk 22, 28-30). Tak isto nám to opakuje a pripomína pápež: „Intimita Cirkvi s Ježišom je intimitou spoločného napredovania a toto „spoločenstvo je [podstatne] misionárske“. Ak chceme kráčať podľa Pánovho vzoru, dnes je životne dôležité, aby sa Cirkev vydala hlásať evanjelium všetkým, na všetky miesta, pri všetkých príležitostiach, bez váhania, bez zdráhania a bez strachu. Evanjeliová radosť je pre celý ľud; nikoho nemožno vyhlúčiť. Anjel takto ohlasuje betlehenským pastierom: „Nebojte sa. Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom“ (Lk 2, 10). Zjavenie svätého apoštola Jána hovorí o anjelovi, ktorý mal „večné evanjelium, aby ho zvestoval obyvateľom zeme, každému národu, kmeňu, jazyku a ľudu“ (Zjv 14, 6)“ (EG 23). Nie je možné hľadať a nájsť túto hlbokú a intímnu jednotu s Kristom (aj v Eucharistii) a žiť s Ním bez rozhodnutia byť ako On, žiť s Ním, čo žije On – ale aj konať s Ním to, čo koná On!

NA ZAMYSLENIE:

„Všetci sme pozvaní prijať toto povolanie: vyjsť z vlastnej pohodlnosti a mať odvahu ísť na všetky periferie, ktoré potrebujú svetlo evanjelia“ (EG 20). Pohodlnosť a lenivosť – ktoré pramenia z nevery a neobrátene (nepoznáme Evanjelium a nežijeme jeho radosť a teda nemáme v sebe túžbu deliť sa s ním) a z beznádeje a odsúdenia druhých (oni sa aj tak neobrátia, je to zbytočné namáhať sa) – v nás prekonávajú viera a z nej zrodená láska, v ktorej ideme a ohlasujeme a následne aj sami zažívame radosť, ako poukazuje pápež: „Radosť evanjelia, ktorá naplnia život spoločenstva učeníkov, je misionárska radosť. Cítia ju sedemdesiat dvaja učeníci, ktorí sa vracajú z misie plní radosti (porov. Lk 10, 17). Prežíva ju Ježiš, keď plesá radosťou v Duchu Svätom a chváli Otca, pretože jeho zjavenie preniká ku chudobným a najmenším (porov. Lk 10, 21). Plní obdivu ju cítili aj prví z tých, ktorí sa obrátili pri hlásaní apoštolov, pričom „každý ich počul hovoriť svojím jazykom“ (Sk 2, 6) na deň Turíc. Táto radosť je znakom toho, že evanjelium bolo ohlásené a prináša ovocie“ (EG 21) a my sami aj takto zažívame jeho silu a moc i vanutie a konanie Ducha cez nás. A v tejto láske a radosti nachádzame odvahu a „dynamiku „exodu“ a daru, dynamiku vyjdenia zo seba a rozšievania – stále znova a stále ďalej. Pán hovorí: „Poďme inde, do susedných dedín, aby som aj tam kázal, veď na to som prišiel“ (Mk 1, 38). Keď semeno bolo zasiate na jednom mieste, nezdržuje sa tam dlhšie, aby viac vysvetľoval alebo aby vykonal viac znamení, ale Duch ho vedie, aby sa vybral do ďalších dedín“ (EG 21) – a ďalej, na periferie, na okraj, na odľahlé miesta, ktorými môžu byť rovnako slumy, osady, getá, ako aj periféria skupín, kultúr, filozofií, inštitúcií a organizácií, ktoré sú vzdialené Cirkvi a Evanjeliu, možno dokonca otvorene nepriateľské. Ale stále platí, že oboje je spojené: Nedokážeme ohlasovať, ak nie sme plní Ducha a skúsenosti synovstva; ale nikdy nebudeme mať túto plnosť a skúsenosť, ak nevyjdeme von a nebudeme Evanjelium nielen žiť, ale aj ohlasovať!

OTÁZKY:

< Ako dýchate Vy sami, Vaša rodina, farská bunka, farnosť? Skúste na papier napísať na jednu stranu všetko, čo z Vás robí učeníkov (a nielen uctievačov a veriacych v Krista) a na druhú, čo z Vás robí misionárov, ktorí vychádzajú von, až na periferie. Čo by ste z tejto analýzy vyvodili? >